

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Rónai Ferencné ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 27/A. II/26. szám) által képviselt felpereseknek az ÁBRAHÁM Ügyvédi Iroda (1133 Budapest, Bessenyei utca 16. VI/7. szám, ügyintéző: dr. Ábrahám Judit ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. december 9-én kelt 15.G.41.004/2007/34. számú ítélete ellen az alperes részéről 35. sorszám alatt, a felperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a per főtárgyára vonatkozó rendelkezését helybenhagyja, a perköltségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatja és a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 4.700.000 (Négymillió hétszázezer) forint + áfa összegre felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.350.000 (Kétmillió háromszázötvenezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 280.100 (Kettőszáznyolcvanezer száz) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az adóhatóság külön felhívására, a felhívásban megjelölt módon és számlára fizesse meg az államnak a személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 (Kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 1995-től évenkénti szerződэшosszabbítás mellett végezte ... gépjárművek és alkatrészek értékesítését, valamint szervizelését. A felperes 2004. október 26-án ... kereskedőit szerződést kötött a ... Magyarország Kereskedelmi Rt.-vel, amely részvénytársaság - a szerződés 2004. november 1-i hatályba lépését követően - 2004. december 22-én arról tájékoztatta a felperest, hogy a szerződést 2006. december 31. napjára felmondja. A felperes 2005. július 1-én tájékoztatást kapott arról, hogy a ... képviseletét 2005. július 1-től az alperes látja el, így a felmondási idő alatt a szerződésben foglalt jogokkal és kötelezettségekkel az alperes rendelkezik. Az alperes 2006. január 4-én tájékoztatta a felperest, hogy a szerződés 2006. december 31-i hatályú megszűnése után nem kíván vele új ... kereskedelmi szerződést kötni, illetve a szerződést nem kívánja meghosszabbítani.

A felperes a szerződés felmondását elfogadta, de bejelentkezett, hogy hivatalos ... márkaszerviz státuszban tovább működjön. Az alperes 2006. február 7-én tájékoztatta a felperest, hogy vizsgálja a márkakereskedőit minimum kiválasztási kritériumokat. A felperes 2006. február 21-én közölte az alperessel, hogy nem márkakereskedőnek, hanem márkaszerviznek jelentkezett azért, hogy ezt a tevékenységet 2007. január 1. után folytatni tudja. Kérte, hogy az alperes bocsássa rendelkezésére a ... márkaszerviz kiválasztásának kritériumait. Az alperes 2006. február 24-én tájékoztatta a felperest, hogy a hivatalos ... márkaszerviz kritériumrendszer 2006. március 1-től minden jelentkező számára elérhető. A felperes 2006. március 8-án tájékoztatást kért az alperestől, hogy hol és milyen formában juthat ehhez hozzá. Az alperes a 2006. március 16-i e-mailben megküldött levelében felhívta a felperes figyelmét, hogy a felperes hivatalos jelentkezését követően postázza az alperes a kritériumcsomagra vonatkozó számlát, azonban a kritériumok megküldésének feltétele a banki átutalást igazoló

bizonylat másolatának ajánlott küldeményként az alperes részére történő megküldése, az alperes kizárólag ezt követően postázza a felperes részére a kritériumokat. Az alperes felhívta a felperes figyelmét arra is, hogy amennyiben a felperes értesíti az alperest arról, hogy megfelel a minimális kiválasztási kritériumoknak, akkor az alperes ezt követően szervezi meg a ... munkafolyamatokra kijelölt helyszín első auditját, melynek költsége 500 euró + áfa összegű és a felperest terheli.

A felperes 2006. augusztus 25-én jelentkezett a kritériumokért az alperesnél. Az alperes 2006. szeptember 22-én kiállította a számlát azok ellenértékéről. A felperes a számlán lévő összeget 2006. október 16-án utalta át az alperesnek, a befizetés igazolásáról szolgáló bizonylatot 2006. december 14-én küldte el az alperes részére. Az alperes 2007. január 1-jén postán küldte meg a felperesnek a kritériumrendszert a felperes székhelyének címére (Sz., ... út 7. szám), ahonnan a küldemény az alpereshez 2007. január 22-én „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett.

A felperes 2007. január 3-án az alpereshez írt levelében érdeklődött a kritériumok megküldéséről. A felperes 2007. február 22-én közölte az alperessel, hogy nem kíván márkaszervizként működni.

A felperes kereseti kérelmében kártérítés jogcímén a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. §-ára, valamint 361. § (1) bekezdésére hivatkozva kérte az alperes kötelezését 253.519.268 forint tőke és annak 2006. október 10-től számított kamata megfizetésére. Kereseti kérelmében előadta, hogy az alperes jogellenes magatartása miatt nem válhatott márkaszervizzé. Az alperes jogellenes magatartása abban állt, hogy részére nem küldte meg a kért kritériumrendszert a fennállt szerződés 2006. december 31-i megszűnése előtt, így a szerződés megszűnése miatt 2007. január 1-től nem folytathatta a márkaszerviz tevékenységet, pedig szakmai múltja folytán továbbra is végezhetne volna. A felperes a kárát elmaradt haszonként jelölte meg, amely a márkaszerviz tevékenység kényszerű megszüntetése miatt bekövetkezett jövedelemveszteségként jelentkezett. A felperes a márkaszerviz tevékenységből származó bevételt a korábbi 3 év átlagát tekintve 115 millió forintban jelölte meg, ennek kétszeresét (230 millió forintot) kérte az alperestől, mert álláspontja szerint önhibáján kívül nem folytathatta a tevékenységet, az üzleti életben való részvétele ellehetetlenült, ügyfélkörét elvesztette.

A felperes a további kárait abban jelölte meg, hogy az alperesi jogelőddel kötött szerződés alapján végzendő márkaszerviz tevékenységéhez kapcsolódóan 2004.

október 31-én kenőanyag szállítási szerződést kötött a perben nem álló E. M. L. & S.- Europe társasággal (továbbiakban: E.). A szerződés alapján a felperes kötelezte magát, hogy 5 éven keresztül mobil kenőanyagokat és hasonló termékeket szerez be az E.-től, amelyért a szerződés 1. sz. melléklete értelmében 25 millió forint jutalék előleget kapott. A szerződés szerint amennyiben a szerződés a felperes érdekkörében felmerülő ok miatt szűnik meg, akkor a nemteljesített értékesítés után számított jutalék terhére felvett előleget a mindenkor MNB által kiadott alapkamat mértékének megfelelő kamattal növelt összegben köteles a felperes visszafizetni. A felperes a márkaszerviz tevékenységet az alperes hibájából nem tudta folytatni, a kenőanyagra sem volt szüksége, ezért a kenőanyag szállítási szerződést megszüntette, ennek folytán 23.187.400 forint összegű jutalék előleget vissza kellett fizetnie az E.-nak. Ez az összeg a felperesnél kárként jelentkezett.

Ezen túlmenően a felperes kára az alperes részére a kritériumrendszer ellenértékeként megfizetett 1.000 euro, amelyet az átutalás időpontjában fennálló árfolyamon számítva 331.860 forint összegben jelölte meg.

A felperes a keresetében előadta, hogy az alperes 2006. márciusi 16-ai e-mailjében foglalt felhívást nem tekinti irányadónak a jelentkezési és kiválasztási eljárásban. A felperes utalt az általa a keresetlevélhez F/13. szám alatt csatolt, az alperes által küldött jelentkezési regisztrációs nyomtatvány előírásaira, amelyek szerint a kritériumok megküldésének egyetlen közvetlen feltétele volt a számla kifizetése, annak megküldését a nyomtatvány nem kötötte a befizetés igazolásához.

A felperes előadta azt is, hogy valóban tárgyalásokat folytatott a perben nem álló D. A. Zrt.-vel a márkaszervizként való további működés tárgyában, és ezen tárgyalások során valóban megismerte a kritériumok legfontosabb elemeit, ezekről három oldalú tárgyalásokat folytattak, amelyekben az alperes is részt vett. A felperes kijelentette, hogy az összes kritériumot nem ismerte, pedig annak, aki márkakereskedő akar lenni, annak valamennyit ismernie kell. A felperes előadta, hogy a D. A. Zrt.-vel való fúzió esetére korábbi levelezésében hivatkozott bizonyos átalakításokra, amelyek a kritériumok elvárásainak való megfelelést szolgálják, de véleménye szerint ebből nem következik, hogy ne felelt volna meg a kritériumoknak.

A felperes nem vitatta, hogy az alperes részére olyan időpontban igazolta a befizetést, amikor a márkaszervizként való működés folyamatossága 2007. január 1-től már semmiképp nem volt biztosítható, de állította, hogy amennyiben az alperes 2006. évben megküldi részére a kritériumokat, akkor reálisan megismerhette volna esélyeit és lehetőségeit, hogy mennyiben felel meg a kritériumrendszeren alapuló auditnak, azonban erre az alperes hibájából nem volt lehetősége.

A felperes a kritériumrendszerre vonatkozó adásvétellel kapcsolatban állította, hogy a Ptk. 300. § és 320. § alkalmazásával jogszerűen állt el az adásvételtől, mivel a szerződés teljesítése a maga részéről már nem állt érdekében. A tevékenysége 90 %-ában megjelenő garanciális szerviztevékenység megszűnésével a további gazdasági tevékenysége irracionálissá vált, véleménye szerint a kritériumrendszer ellenértékének 2006. október 16-i átutalásától számított 2 hónap elteltével való alperesi teljesítés felajánlása nem szerződésszerű. Vitatta, hogy a 2007. január 3-i levelét követően a felperesi ügyvezetőt az alperes részéről V. Cs. felhívta volna, és azt állította, hogy ezen beszélgetésre csak 2007. áprilisában került sor. Utalt felperesi ügyvezető tanúvallomására, és közbenső ítélet meghozatalát kérte.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a szerződés megszűnését követően a felperes nem volt elzárva és ma sincs elzárva attól, hogy ... gépjárművek szervizelését és karbantartását végezhesse, mint nem hivatalos ... hálózat tagja, így nem felel meg a valóságnak a felperes azon állítása, hogy szerviztevékenységét teljes egészében kénytelen volt megszüntetni. Állította, hogy a felperes folytathatta volna a tevékenységet addig is, amíg márkaszervizzé történő kinevezése megtörténik. Az alperes utalt arra, hogy a szerződés megszűnését követő 3 munkanapon belül, 2007. január 4-én elküldte a felperes részére a ... kritériumrendszert, amely „nem kereste” jelzéssel hozzá visszaérkezett, mert azt a felperes nem vette át. Az alperes hangsúlyozta azt is, hogy a kritériumrendszer átvétele sem jelenti automatikusan a hivatalos márkaszerviz státusz elnyerését, mert azt egy szigorú audit előzi meg, így nem biztos, hogy a minősítést a felperes megkapta volna.

Az alperes előadta azt is, hogy a felperes nem vitatta, megkapta azt a tájékoztatást, amely szerint a kritériumrendszer megküldésének feltétele az ellenérték befizetéséről szóló banki bizonylat megküldése, és a felperes az abban foglaltaknak megfelelően küldte el az alperes részére a banki bizonylatot, így nem vitatható, hogy a felperes az alperes által az e-mailben leírt eljárási rendet tekintette irányadónak, nem a nyomtatványt.

Az alperes a postai szolgáltatásokra vonatkozó kormányrendeletre utalva előadta, hogy a küldemény kétszeri kézbesítését követően a küldeményt a felperes a postán is átvehette volna, így kizárt, hogy a felperes a részére folyamatos, problémamentes postai szolgáltatások során az értesítések valamelyikét ne kapta volna meg. Utalt V. Cs. és P. Z. tanúvallomására, továbbá az általa csatolt, a D. A. Zrt. ügyvezetőjétől származó nyilatkozatra, amely szerint az utóbbi cég 2006 nyarán teljes

terjedelemben a felperes rendelkezésére bocsátotta a kritériumrendszert. Állította, hogy a kritériumrendszerre vonatkozó teljesítést szerződészerűen felajánlotta, azt még az ellenérték megfizetése előtt a D. A. Zrt.-n keresztül a felperes részére el is juttatta, így az alperest mulasztás nem terheli.

Az alperes véleménye szerint a felperes - az állításával ellentétben - semmit nem tett a márkaszervizzé történő kinevezése érdekében, annak ellenére, hogy általa sem vitatottan a D. A. Zrt.-vel és az alperessel folytatott megbeszélések tárgya éppen a felperesi létesítménynek a kritériumrendszer előírásainak történő megfeleltetése lett volna. Álláspontja szerint a felperes tisztában volt azzal, hogy a kritériumrendszer feltételeinek nem felel meg, ahhoz a szerviz átalakítása szükséges, és ezt jelezte is a D. A. Zrt. felé. Így a felperesnek azon állítása sem valós, hogy 2007 januárjában a kritériumrendszernek megfelelt volna.

Az elsőfokú bíróság a 2009. december 9-én kelt 15.G.41.004/2007/34. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.250.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 339. § (1) bekezdése, 277. § (1) és (4) bekezdése, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdése felhívása mellett a felek által csatolt iratok, továbbá V. Cs. , Cz. A., P. Z. és K.né K. Zs. tanúk vallomása alapján állapította meg a tényállást és hozta meg a döntését. Az elsőfokú bíróság a kritériumrendszer megküldése kapcsán a tanúvallomások összevetésével azt állapította meg, hogy bár a felperes alkalmazottjának, illetve ügyvezetőjének az előadása szerint a postai szolgáltatás zavartalan volt, de szabályszerű kézbesítés ellenére a kritériumrendszert a felperesnél mégsem vették át. P. Z. és V. Cs. igazolta, hogy a küldemény visszaérkezése után Cz. A.-val V. Cs. telefonbeszélgetést folytatott, és Cz. A. közölte, hogy a kritériumrendszerre már nincs szükség. Ennek időpontját illetően volt vita a felperes ügyvezetője és V. Cs. tanú között, illetve a beszélgetés azon részét illetően, amely szerint V. Cs. közölte a felperesi ügyvezetővel, hogy a kritériumrendszer ellenértékét csak akkor fizetik vissza, ha az alperes felé fennálló tartozásait rendezi. A felperesnél a postai szolgáltatás zavartalan volt, így az alperes nem tehető felelőssé a kézbesítés sikertelenségéért, az alperesnek a kritériumrendszer megküldése során tanúsított magatartását úgy kell tekinteni, hogy az szerződészerű volt. Az alperesnél késedelem nem áll fenn, az alperes szerződészerű teljesítésével a felek közötti szerződés megszűnt, így a Ptk. 300. § és 320. §-ára alapítottan a felperes a már megfizetett díjat nem követelheti vissza.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes nem vitatta, hogy 2006. augusztus 25-én jelentkezett a kritériumokért és alperes 2006. szeptember 22-én

állította ki a számlát, majd ez alapján a felperes 2006. október 16-án utalta át az összeget, azonban ennek bizonylatát csak 2006. december 14-én küldte el az alperes részére annak ellenére, hogy a korábbi, 2006. március 16-i tájékoztató e-mail egyértelműen rögzítette, hogy a banki átutalás igazolása is szükséges a kritériumok elküldéséhez. Az alperes arról is tájékoztatta a felperest, hogy milyen módon történik a további eljárás, a munkafolyamatokra kijelölt helyszínen auditja, melyből több is lehet. Ehhez képest a felperes csupán 5 hónapot követően jelentkezett hivatalosan a kritériumokért, amikor már a felperes - általa sem vitatottan - a kritériumrendszer tartalmát megismerte, ennek ellenére semmilyen előkészítő munkákat nem végzett 2006. év folyamán a kritériumrendszernek való megfelelés érdekében. Ezt követően két hónapot késlekedett a befizetési átutalási bizonylat alperes részére történő megküldésével. A felperes azt is elismerte, hogy a befizetést olyan időpontban igazolta, amikor a márkaszervizként való működés folyamatossága az idő rövidsége okán már nem volt biztosítható. Mindez kizárja, hogy a felperes 2006. évben megfelelt volna a márkaszervizzé válás feltételeinek, és nem is a megfelelő helyszín vagy eszközök hiánya miatt, hanem azért, mert a márkaszervizzé válás feltétele az egy vagy több auditból álló ellenőrzési folyamat elvégzése volt, amelyet a felperes nem tett lehetővé, ezzel önmagát zárta el a márkaszervizzé válástól, és 2007. február 22-én erről kifejezett nyilatkozattal is lemondott.

Az elsőfokú bíróság jogi meggyőződése szerint az alperes 2006. év folyamán a felek közötti viszonyban semmilyen jogellenes magatartást nem tanúsított, a felperes önként mondott le a márkaszervizzé válásról, amelynek oka a felperes döntésében keresendő, így az alperes jogellenes magatartásának hiányában a felperes kártérítésre nem tarthat igényt.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdésének és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésének felhívása mellett kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen felperes fellebbezett (36. sorszám), elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát közbenső ítélettel, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen, hiányosan, lényegében az alperes és az általa megjelölt tanúk előadása alapján állapította meg. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a 2006. március 16-i e-mailt tévesen idézte, mivel ellentmondás volt az e-mail és a hivatalos nyomtatvány között.

A felperes a fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe K.né K. Zs. tanúvallomását az igazolás megtörténtét és megismétlését illetően, valamint nem vizsgálta, illetve nem értékelte az alperes előadásának ellentmondásait a felperesi átutalás észlelését illetően és az alperesi késlekedés okait. A felperes állította, hogy a számlán feltüntetett fizetési határidőt maradéktalanul betartotta, és hiányolta az alperesi késedelem értékelését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság egyoldalúan értékelte V. Cs. és P. Z. tanúk vallomását Cz. A. és K.né K. Zs. tanúk vallomásával szemben. A felperes a postai kézbesítésre vonatkozóan ugyancsak K.né K. Zs. tanúvallomására hivatkozott, és előadta, hogy a maga részéről megtett mindent annak érdekében, hogy a postai küldemények hozzá eljussanak, így ennek sikertelenségéért felelősség nem terheli.

A felperes a fellebbezésében kifogásolta az általa az alperesnek 2007. január 3-án küldött levél és az alperesi együttműködés hiánya értékelésének elmaradását. Hivatkozott arra is, hogy részére a kritériumok ténylegesen átadásra sosem kerültek, azokat kizárólag a D. A. Zrt. és az alperes részvételével zajló tárgyalások folyamán a tárgyalás helyszínén ismerhette meg, pedig a kritériumrendszer 30 oldalas dokumentum.

A felperes fellebbezésében kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes nem felelt meg a kritériumoknak, de a per tárgya nem is ez volt. Utalt arra, hogy a kritériumoknak az audit időpontjában kellett volna megfelelni, és szándékában állt a márkaszerviz tevékenységet folytatni, amely tevékenységet korábban már folyamatosan, 1995-től végezte. Állította, hogy a kritériumok megküldését szorgalmazta, de amikor a tevékenységet már gazdaságosan nem folytathatta, akkor mondott le önként a kritériumrendszerrel és kérte a díj visszautalását, de az erre irányuló levélére az alperes nem válaszolt, amely tényeket az elsőfokú bíróság nem értékelte. Összességében az elsőfokú bíróság részben iratellenes, részben hiányos, részben egyoldalúan az alperes által megjelölt bizonyítékokon alapuló ítéletet hozott, ezért az ítélete megalapozatlan.

A felperes a fellebbezésének kiegészítésében a kritériumrendszer megküldésével kapcsolatos alperesi állítások ellentmondásosságára hivatkozott, és előadta, hogy amennyiben az alperes a számviteli jogszabályokat betartja, akkor észlelnie kellett volna a felperes befizetését. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget az alperesnek a ... jelzések eltávolítására vonatkozó felszólításainak. Arra is hivatkozott, hogy 2006 októberében is igazolta az alperes felé az ellenérték megfizetését faxon, továbbá felhívta a figyelmet arra, hogy a kritériumrendszer papíralapon olyan mennyiségű iratcsomagot képez, amely egy olyan levélborítékba, amelynek fénymásolatát az alperes csatolta, nem fér bele.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó része ellen az alperes fellebbezett (35. sorszám) amelyben az elsőfokú ítélet ezen részének a megváltoztatásával a megállapított perköltség felemelését kérte az elsőfokú ítéletben meghatározott 1.250.000 forintról 4.735.193 forint + áfa, összesen bruttó 5.918.991 forint összegre, amelynek megfizetésére a felperes köteles.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Megismételte a kritériumrendszer megküldésével kapcsolatban korábbi már kifejtett álláspontját. Előadta, hogy a felperes 2006. december 16-án küldte meg e-mailben az előírt banki átutalási megbízást az alperes részére. Ebben az időpontban a kiválasztási eljárás sajátosságai miatt már egyébként sem volt biztosítható a folyamatos működés márkaszervizként. Véleménye szerint az általa bejelentett tanúk érdektelen tanúvallomást tettek. Utalt arra, hogy a felperes a 2007 januári telefonbeszélgetés alkalmával közölte, hogy a kritériumokat már nem kívánja átvenni. A felperes az előadásokat nem tudta cáfolni, mind a felperes által csatolt telefonszámlista, mind K.né K. Zs. tanúvallomása csak azt bizonyítja, hogy 2007 áprilisában is történt telefonbeszélgetés a peres felek között. Kijelentette, hogy ezt maga sem vitatja, azonban mindez nem cáfolja a 2007. januári beszélgetés megtörténtét. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy a felperes márkaszervizként történő továbbműködésének feltételei biztosítottak lettek volna, és a D. A. Zrt.-vel közölt nem megfelelőség kiküszöbölhető lett volna. Továbbra is állította, hogy a kritériumrendszer megküldésével kapcsolatban mulasztás nem terheli és magatartásánál jogellenesség nem áll fenn, a felperes független szervizként üzemelhetett volna tovább, a márkaszerviz státuszt pedig a sikeres audit után bármikor felvehetett volna, a felperes üzleti ellehetetlenülését nem az alperes magatartása idézte elő. Bejelentette, hogy a fénymásolatban becsatolt, a felperes nevére és székhelyére címzett boríték kicsinyített méretű, amelynek mértéke az ajánlati küldemény jelzéséből is megállapítható, azonban erre a felperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a perköltség tekintetében sem tett eleget. Álláspontja szerint a perköltség megállapítása egyébként megfelelő volt, az alperes által kért perköltség indokolatlan és eltúlzott mértékű, azt sem a tárgyalási napok száma, sem a per anyaga, terjedelme és bonyolultsága, sem a beterjesztett beadványok és azok elkészítésének ideje nem indokol.

A felperes fellebbezése megalapozatlan, az alperes fellebbezése megalapozott.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperes kártérítési követelésének alapjaként azt adta elő, hogy az alperes jogellenes magatartása miatt nem válhatott márkaszervizzé. Az alperes jogellenes magatartását abban jelölte meg, hogy részére az alperes nem küldte meg 2006-ban a hivatalos ... márkaszerviz kritériumrendszerét, amely miatt 2007. január 1-től nem folytathatta a márkaszerviz tevékenységet.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően eljárva a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján helyesen állapította meg, és helyesen jutott arra a meggyőződésre, hogy a felperes kártérítési igénye alaptalan, mivel az alperes valósított meg olyan jogellenes magatartást, amellyel közvetlen okozati összefüggésben a felperest kár érte.

A márkaszervizzé válás kritériumrendszerét a felperes a D. A. Zrt.-vel és az alperessel folytatott tárgyalások során megismerte. Az alperes az általa korábban a felperessel közölt feltételek - a kritériumrendszer ellenértékének megfizetése és a megfizetés igazolása - teljesítését követően postai úton megkísérelte a felperes részére a kritériumok kézbesítését, amely sikertelen maradt, részére a küldemény kézbesítetlenül „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett. Életszerű az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy ezt követően rövid idővel történt az a telefonbeszélgetés a felperes ügyvezetője és V. Cs. , az alperes dolgozója között, amikor elhangzott, hogy a felperes már nem tart igényt a kritériumrendszerre. A telefonbeszélgetés tényét egyik fél sem vitatta, csupán annak időpontját illetően volt a felek között eltérés, de e vonatkozásban az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelt. Ezt erősíti a felperes által F/15 alatt csatolt, 2007. február 22-i írásbeli közlés is, amellyel felperes jelezte, hogy számára ellehetetlenült a márkaszerviz működtetésére irányuló tevékenység, és visszakérte a kritériumrendszer ellenértékét. A felperes által a fellebbezési tárgyaláson felhozott azon tényállítások, hogy a felperes a 2006. december 14-i időpontot megelőzően korábban, már 2006 októberében faxon igazolta az alperes felé a kritériumrendszer átutalását, és a kritériumrendszer bele sem fért volna az alperes által fénymásolatban csatolt borítékba, a Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében nem vehetők figyelembe.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban a kérdésben is, hogy a felperes hivatalos márkaszervizként történő további működésének még további feltételei

lettek volna (egy vagy több audit), valamint jogellenes alperesi magatartás megállapíthatóságának hiányában a felperes további kártérítési igénye is alaptalan. Az elsőfokú bíróság a D. A. Rt. becsatolt nyilatkozatára figyelemmel azt is helytállóan állapította meg, hogy a kritériumrendszert a felperes megismerte, így annak ellenértékére vonatkozó kérelme is alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a per főtárgya tekintetében megalapozott döntést hozott és azt a jogszabályoknak megfelelően részletesen indokolta, a Fővárosi Ítéltábla mind a döntéssel, mind annak jogi indokolásával egyetértett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. §-a alapján helytállóan döntött a perköltségviselés kérdésében, azonban döntését nem indokolta megfelelő részletességgel.

A 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2) - (6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (2) bekezdés szerint polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege a) 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000 forint, b) 10 millió forint feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió forint feletti összeg 3 %-a, de legalább 100 ezer forint, c) 100 millió forintot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió forint feletti összeg 1 %-a, de legalább 1 millió forint. Az (5) bekezdés értelmében a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi munkadíj a (2) - (4) bekezdésben meghatározott összeg 50 %-a azzal, hogy a pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni. A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2) - (5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A fenti rendelkezésekre figyelemmel - mivel a perben az elsőfokú bíróság 6 tárgyalási napot tartott, a felek jogi képviselői az ezeken való részvételen túlmenően a mintegy kettő és fél évig folyó peres eljárásban jelentős írásbeli előkészítést

végeztek, ezért a Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot az elsőfokú perköltség összegének mérséklésére. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet ügyvédi munkadíjból álló perköltségre vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes által az alperesnek fizetendő, az alperes jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíj összegét felemelte a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti mértékre.

A Fővárosi Ítéltábla a sikertelenül fellebbező, így pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú perköltség az alperes jogi képviseletével felmerült, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból, valamint a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint meghatározott 900.000 forint összegű fellebbezési illetékből áll, amelyet a felperes az Itv. 74. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) és (3) bekezdése alapján köteles az állami adóhatóság felhívására az államnak megfizetni.

Budapest, 2010. június 1.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő

